

Relativní a trvale otevřený pojem 'mezinárodního práva'

Obsah

Relativní a trvale otevřený pojem 'mezinárodního práva'	7
Prameny mezinárodního práva	30
Subjekty mezinárodního práva	59
Obecná část mezinárodního práva soukromého	80
Zvláštní část mezinárodního práva soukromého	96
Mezinárodní právo procesní	110

Právo národů se podle Grotia používá mezi národy nebo jejich vládci,¹⁰ ať se odvozuje z přirozenosti, anebo je založené božími zákony či má svůj původ v obyčejí nebo tůžky

¹⁰ Hugo Grotius se označuje za otce 'mezinárodního práva'. Mimo jiné francouzský král ho vžil jako 'zahrnk Holandska'. H. Grotius žil v letech 1583 až 1647. Na jeho náhrobním kamenu je vyryt epitaf, jenž pro sebe signál v dopise sestřeví čtyři roky před smrtí: „Grotius hic Hugo-est, hactenus captivus et erudit, Legatus Regni Sueciae magni viri.“

¹¹ Aristoteles, Praha: Národní ústav, Praha, 1992, s. 127.

¹² Období neexistence se jí objevuje v 6. století ve třetí sbírce justiniánské kodifikace (*Justinian's Codification*) z roku 529, a to v novelách s *lex gentium*. Ob latinckých výrazů *gentes* a jeho tvaru jsou jen občasná slova jako *gentes* a *gentium*, jejich význam nemožno je to, co je vytvořeno či sestaveno křesťany vůči T. Akabulová, *Úvod do právní filosofie (Základní pojmy)*, I. Díl, Brno, 1998, s. 87. V této se však dále uvádí, že historicky konceptus Dantovo používal ovšemž občas ve velmi širé sepaření v letech 1210 nebo 1215. Jiné megal odkazují k Abelardovi (1079-1142) cožv obkrožíva s teologovi, jenž obhájoval právnívi koncept nad sjevnitio s vinní. M. Adolfoví koncept používá občas, aby odlišil na postřívání od občanského práva.

¹³ Na rozdíl od voluntaristické školy.

¹⁴ E. Dumbauld, *Editor's Introduction*, in: H. Grotius, *Prolegomena to the Law of War and Peace*, New York, 1957, s. XI; „Natural law is defined as „the dictate of right reason, indicating with respect to any act, from its conformity or inconformity with the rational nature itself, how men ought to conduct or moral necessity inherent in it, and hence that such act is prohibited or commanded by God, the author of nature.“

¹⁵ Tamtéž, s. X-XI.

¹⁶ Různé právníci Sextus Pompeius uvádí: „*Jus gentium*, cizinecké právo je právo, jež používá všechny lidské bytosti (*Jus gentium est quod gentes humanas utitur*).“

¹⁷ H. Grotius, *Prolegomena to the Law of War and Peace*, New York, 1957, s. 13; J. L. King, *Natural-Law Thinking in the Modern Science of International Law*, *American Journal of International Law* (47), 1961, Vol. 55, s. 95; „Grotius distinguished the „natural“ and „voluntary“ *Jus gentium*.“ C. Gopalka, P. Štarna, *Mezinárodní právo veřejné*, Praha, 2003, s. 98.

¹⁸ H. Grotius, op. cit. s. 13; „And this is what is called the law of nature, whenever we distinguish that term from the law of nature.“

¹⁹ Štara, M. A. Zimserman, *Historický vývoj mezinárodního práva v XIX. a XX. století*, Praha, 1939, s. 13.